

Pernille Skippers tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Pernille Skipper
Folketingsmedlem for
Enhedslisten

Dato

5. oktober 2019

Sted

Valby

Kære venner. Hvor er det fantastisk at se jer alle sammen.

Der er noget, der føles lidt anderledes, siden vi så hinanden sidst. Måske er det bare, at vi er et andet sted, end vi plejer. Måske er det, at det nu er efterår, og vi plejer at mødes om foråret. Eller måske er det, fordi Danmarks statsminister ikke længere hedder Lars Løkke Rasmussen. At Liberal Alliance ikke længere kan praktisere sin kugleskøre liberalisme i et ministerium. Nu må de gøre det udendørs, hvor den slags hører til.

Eller måske er det bare, at Enhedslisten i det år, hvor vi fejrer 25-års jubilæum i Folketinget, har en stærkere position i dansk politik, end vi nogensinde har haft før. Noget er der i hvert fald sket i det her land siden sidste årsmøde, og det føles faktisk rigtig godt.

Det er vi ikke kommet sovende til. Jeg ved, at I har arbejdet så hårdt for vores valgkamp. Og jeg ved, at rigtig mange af Enhedslistens medlemmer også har slidt og slæbt i de bevægelser, der fik så afgørende betydning i valgkampen.

Forældre og bedsteforældre, pædagoger og pædagogmedhjælpere, der gik på gaden for ordentlige forhold i daginstitutionerne. Sygeplejersker, læger og patienter, der dannede menneskekæder og protesterede mod nedskæringer på sygehusene. Tusinder og atter tusinder, der kæmpede for vores klima. Alle, der har været en del af det, har været med til at vende det politiske landskab i Danmark fuldstændig på hovedet. Og jeg synes, at de – at I – fortjener en kæmpe hånd. Hver og en.

***

Med klimakampen er der især sket noget. Så meget, at selv Dansk Industri nu har været ude med en klimaplan. Vel at mærke en klimaplan med et mål om 70 procents reduktion senest i 2030. Det stod vi i Enhedslisten nærmest alene med for få måneder siden. Ikke nok med at Enhedslisten har fået den nye regering og det nye flertal med på en så ambitiøs målsætning, nej, selv de dyre jakkesæt er blevet en flok klimatosser nu.

Men den grønne maling skaller hurtigt af. For hvad står der så i planen? Der er omkring 150 forslag. Kun de 31 handler om klimaet.

Resten er en udførlig plan for, hvordan Danmark kan blive ultraliberalisternes hedeste drøm: klapjagt på mennesker på kontanthjælp, lavere SU og selvfølgelig højrefløjens gamle mirakelkur for alt, topskattelettelse. Ifølge Dansk Industri kan topskattelettelse åbenbart også fikse den smeltende is på Arktis. Hvem skulle have troet det?

Så til alle jer, der kæmper for klimaet, vil jeg sige: Bliv ved! Vi skal holde fast i presset, hvis ord skal blive til handling. Vi skal holde fast og sige højt og klart til Dansk Industri og til højrefløjen: I får ikke lov til endnu en gang at sende regningen til dem, der har mindst. Det her handler om klodens fremtid, vores børn og børnebørn. Det her handler ikke om jer og jeres pengepung.

***

Den 7. juni 2019 døde Kim på 43 år i Viborg. Det var selvmord. Han hængte sig selv, fordi han havde fået at vide, at han skulle udskrives fra psykiatrisk hospital.

Det er desværre ikke en enkeltstående historie.

Hver anden læge i psykiatrien oplever mindst en gang om ugen, at de må udskrive mennesker som ikke er klar til det. Selvmordstruede mennesker med stærk angst eller skizofreni bliver udskrevet, alene fordi der er andre, der er mere syge.

Tænk, hvis en mand med et hjertetilfælde henvendte sig på skadestuen og fik at vide, at han var nødt til at komme tilbage en anden dag, fordi der er overfyldt. Det sker for mennesker med alvorlige psykiske sygdomme.

I Enhedslisten har vi, lige siden vi kom i Folketinget for 25 år siden, haft en særlig rolle. Vi ser dem, som ingen andre ser. Vi husker de glemte, bringer dem på dagsordenen og hele vejen ind i Folketingssalen og forhandlingslokalerne.

Derfor går Enhedslisten til finanslovsforhandlinger med et meget klart krav: et akut løft til de mennesker i vores fællesskab, der har det svært i sindet.

Mennesker, som i årevis er blevet bedt om at vente i hjørnet, fordi deres sygdom er svær at tale om.

Og netop derfor kommer vi i Enhedslisten til at tale om det igen og igen. Ingen vælger selv at blive syge. Uanset om du er ramt af en blodprop eller en depression, skal velfærden være der for dig.

***

For få uger siden lykkedes det Enhedslisten sammen med resten af det nye flertal at afsætte 300 millioner kroner til nogle af de børnefamilier, der har allermindst.

Og velbetalte politikere væltede frem i forargelse. Det udviklede sig til en nærmest RUC-agtig brainstorm på højrefløjens over, hvad de synes, fattige mennesker godt kan undvære.

Søren Pape Poulsen var en af de mest forargede. Fattige mennesker, der ikke kan få budgettet til at hænge sammen, de kan jo for eksempel bare sælge deres kat, sagde han.

Han lød lidt anderledes for præcis en uge siden på Konservatives landsråd. Her nærmest klynkede han på vegne af rige virksomhedsarvinger, der skal betale arveskat, når de får en milliardvirksomhed stukket i hånden. Helt ærligt. Hvis de har så svært ved at få budgettet til at hænge sammen med den arveskat, så kunne det være, de skulle sælge deres kat.

Og lad mig bare sige til hele højrefløjens: I har simpelthen ikke forstået konceptet velfærdssamfund. Der går ikke noget af jer, fordi mennesker ramt af sygdom eller arbejdsløshed har en bare nogenlunde tålelig tilværelse. De har også knoklet. De har også betalt deres skat. Der findes mennesker, der ikke har millionlønninger og ikke står til at arve en virksomhed. Hvis de mister deres arbejde, har de kun velfærdssamfundet. Og de har også ret til tryghed.

***

Kære venner. Meget ser allerede bedre ud end for få måneder siden. Men der er særligt ét område, hvor vi har langt igen. Udlændingepolitikken.

Det er den udlændingepolitik, der river almene boliger ned, har indført håndtrykstvang, smykkelove og burkaforbud. Som betyder, at flygtninge ikke kan uddanne sig, hvis de vil gøre sig forhåbninger om permanent opholdstilladelse.

De kalder det den stramme udlændingepolitik. Jeg kalder det koldt og dumt. Den er der desværre stadig et stort flertal bag. Men venner, det kan ændre sig.

Vi giver ikke op. Enhedslisten vil bruge de næste fire år på at slå for frihedsrettigheder, ytringsfrihed og medborgerskab – uanset hudfarve og religion. Vi vil slå for en integration, hvor vi siger velkommen til nye borgere, giver alle en chance for at få en uddannelse, lære dansk og være med. Vi vil slå for medmenneskelighed, ligeværd og gensidig respekt.

Så lad mig bare sige til Mette Frederiksen i dag, til udlændingeminister Mattias Tesfaye: Hvis I tror, der bliver ro om udlændingepolitikken, så kan I godt tro om igen.

***

Om lidt skal vi lave finanslov. Og beskeden fra Enhedslisten er klar. Næste års finanslov skal kunne mærkes på velfærden og måles i klimaregnskabet. Der skal både være penge til minimumsnormeringer, sengepladser i psykiatrien og store grønne fodaftryk. Det leverer regeringens forslag ikke. Det skal vi lave om på.

Vi har sat os for, at det skal lykkes. Vi vil række hånden ud til de andre partier i det nye flertal. Derfor har vi præsenteret både finansiering og konkrete bud på, hvor de mange hænder, der skal ansættes i velfærden, skal komme fra.

Men tag ikke fejl. Der er også en klar og utvetydig nedre grænse for os i Enhedslisten: Når vi skal investere i uddannelse, folkeskolen, minimumsnormeringer og grøn omstilling og meget andet, så skal vi finde pengene i toppen.

Formaster man sig til at tænke, at de arbejdsløse og syge nok har lidt mere at give af. Eller at der nok er lidt penge at hente på ældreplejen eller andre steder i vores velfærd, ja, så laver man ikke finanslov med Enhedslisten. Længere er den ikke.

***

På det her årsmøde fejrer vi Enhedslistens 25 års jubilæum i Folketinget. Og nogle ting ændrer sig aldrig. Vores hang til at slås for dem, der har mindst. Vores begejstring for natur, vindmøller og Søren Søndergaard. Jeg kan også spotte en enkelt islandsk sweater herfra.

Men meget har selvfølgelig ændret sig. Vi har fået en lidt anden tøjstil – de fleste af os. Vi er blevet et markant større parti. Et parti, der både leverer ideologiske og principielle svar, men også konkrete og realistiske løsninger.

Enhedslisten har i forståelsespapiret bundet regeringen til et fuldstændig stop for asociale arbejdsudbudsreformer. For første gang i årtier skal vi i gang med forbedringer for både ældrepleje, sygehuse og resten af velfærden. Og uden Enhedslisten ville Danmark ikke om kort tid have en af verdens mest ambitiøse klimalove.

Vi er blevet et parti, der ikke kun har en rolle at spille, når magten skal holdes i ørene, men også når der skal forhandles og forandres her og nu. Vi kan begge dele, og det kan vi godt være stolte af.

Det er kun sket, fordi så mange engagerede mennesker tålmodigt har arbejdet på at bygge vores parti op, sten for sten. Og fordi vi undervejs har turdet at forandre os til det bedre. Hvis vi kan holde fast i det og den udvikling, vil de næste 25 år vise, at vi har så meget mere at gøre og så meget mere at give af.

Rigtig godt årsmøde.

Kilde

Ukendt

Tags

Enhedslisten, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-skippers-tale-ved-enhedslstens-aarsmoede-2019>